

VĚŽNÍK

KOMPAS TŘEŠŤSKÉ FARNOSTI

VÁNOČNÍ ZAMYŠLENÍ

Syn věčného Otce sestoupil z věčné slávy proto, že tajemství zla zahalilo zemi tmou.

SYNOD 2021 2023

Papež František by byl zjevně rád, kdybychom našli způsob, jak spolu budeme v církvi komunikovat, jako lidé, kteří jsou spolu na cestě.

www.tre-fa.cz
redakce@tre-fa.cz

vydavatel

Římskokatolická farnost Třešť

redakce

Květa Zažímalová (KZ)
Ludmila Koukalová

další autoři příspěvků

Jan Zach (Jan)
David Zažímal (DZ)

autoři fotografií

titulní strana - Photo by Inbal Malca
on Unsplash

Zita Trojanová - str. 6

Vít Kobza - str. 8

Zažímalovi - str. 13, 18, 17

archiv J. Zachové - str. 14, 15, 16

jazyková korektura

Květa Zažímalová

typografická úprava

David Zažímal

distribuce

Distribuci zajišťuje redakce
v počtu 180 výtisků.

adresa redakce

B. Němcové 570, Třešť 589 01

kolportéři

redakce; Staňkovi;
Duchanovi; Bambulovi;
Hynkovi a kolportéři
z bratrských farností

Vydáváno výlučně pro vnitřní potřeby farnosti. Neprodejné. Stanovisko redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem zveřejněných příspěvků. Anonymní příspěvky nezveřejňujeme!

STR.	NÁZEV
3	Vánoční zamyšlení
4	Betlémský slunovrat
5	Slovo otce biskupa Vojtěcha k TKS
6	Rozhovor s ...
8	Zahájení kanonizačního řízení ...
9	Premonstráti v Nové Říši / Proč žijeme?
10	Radost, to je kumšt!
12	Synod 2021 2023
13	Státní svátek na Tetíně
14	Vedoucí ze staršího tábora ...
14	Dívčí víkend v Mrákotíně
16	Procesí k výročí úmrtí básníka
18	Svatý Mikuláš / Fond PULS
19	Rok 2021 / Farní WhatsApp
20	Přání otce biskupa

Uzávěrka příštího čísla bude 6. března 2022!
NÁKLADY NA TOTO ČÍSLO ČINÍ 20,- KČ.

Příspěť na Věžník lze nově také na účet,
který byl pro Věžník vytvořen.
K platbě lze použít tento QR kód.
Číslo účtu je: 1593528066/3030

VÁNOČNÍ ZAMYŠLENÍ

Nebe se spojilo se zemí: Bůh se stal člověkem, ale hvězda září na temném nebi. Čím větší temnota, tím větší jas hvězdy. Proto betlémské Dítě doprovází mučedník Štěpán a zabitě betlémské děti.

Kde je jásání zástupů a pokoj lidem dobré vůle? Ne všichni mají dobrou vůli. Syn věčného Otce sestoupil z věčné slávy proto, že tajemství zla zahalilo zemi tmou. Temnota Ho však nepohltila.

Přinesl pokoj těm, kdo ho přijali, pokoj ve vztahu k Otci, pokoj se všemi, kteří jsou dětmi světla a dětmi nebeského Otce, také hluboký vnitřní pokoj srdce. Ne však pokoj s dětmi temnoty. Těm přináší Kníže pokoje nikoli mír, nýbrž meč. Jim je kamenem úrazu, který se jim staví do cesty a o který se rozrazí.

To je závažná a první pravda, kterou si nesmíme nechat zastřít poetickým kouzlem dítě-

te v jeslích. Tajemství vtělení a tajemství zla patří těsně k sobě. Se světlem, které sestoupilo z nebe, kontrastuje tím černěji a hrozivěji noc hříchu.

Dítě v jeslích natahuje ručky a jeho úsměv jako by už říkal to, co později vysloví ústa muže: „*Pojďte ke mně všichni, kdo jste unaveni a obtíženi.*“ Tyto ruce dávají i žádají. Vy, králové, se skloňte v pokoře před Dítětem. Vy, učedníci, následujte mě na křížovou cestu a na kříž. Vy, lidé, muži i ženy, neste odhodlaně kříž svého života.

„*Následuj mě!*“ Tak mluví ručky Dítěte i ústa muže, který je Bohem, jenž se stal člověkem a který šel před námi křížovou cestu na Golgotu, a tak otevřel bránu Otcovy náruče všem.

Pojďme tedy slavit Vánoce, aby radost a pokoj stály při nás, až už nebude v tomto světě nic, co by nám mohlo radost a pokoj zprostředkovat.

JOSEF SUCHÝ: PROTI OSUDU *(závěr básně)*

Oderou pírkó na tintěru, (si šeptá),
na konci přeče štětička zbudě.
Promokneš na kůži, okřeješ v suchu.
Brodíš se sněhem,
hřeješ se nadějí, že dojdeš do tepla.
Upadneš, sbíráš se ze země,
zezdola vzhůru se dereš.

Bývaly kopce k nepřekročení, kde jsou?
Scvrkly se do krtčích hromádek za tvými zády.
Bývaly noci k nepřechkání,
za každou jítěnka zavřela dveře,
růžovým prstem načala den.

Pravdu má voda.
Trpělivými kapkami hloubí v kameni důlek,
posléze rozbije kámen.
Pravdu má řeka. Neobrací se zpět.
Pravdu má tráva.
Vítr ji ohýbá, podtíná srp, spaluje slunce a mráz,
na jaře vstává z mrtvých.
Pravdu má strom.
Trvá na svém, z tmy vespod bere,
nahore ve světle staví z větví a listů košaté nebe.

Zatímco lidé hned sem, hned tam,
na místě nepostojí, lokty se strkají, plahočí za čímsi,
nakonec všechny srovná ta s kosou.

Daleké, blízké, blízké a daleké...
Jak je to zvláštní!
Do blízka daleko, do daleka blízko.
A bližní?

Jednoho potkáš,
pohládí, podepře, pomůže rozvázat zadrhlý uzel,
druhý tě mine,
jako by neslyšel volání o pomoc,
odvrátí hlavu, myje si ruce,
třetí do srdce šlápně okovanou botou,
klidně jde dál.

Jenomže nikoho neminou mlýny.
Pomalú melou. S odklady. S dlouhočekáním.
A Mlynář s dobrou pamětí nasypá na žernovy,
posléze každému naměří spravedlivě
podle toho, co přivezl v pytlí svých skutků.
Ano, mlýny. A opodál jámy kopané jiným.
Jámy a džbáný s utřeným uchem a oplatky.

(oplatky-oplatit, odplatit, pomstít se – pečce oplatky = chystá pomstu)

Zvláštní jsou lidé, podivný na světě kolotoč.
Seshora dolů, zezdola nahoru a zase dolů.
Podivný na světě kolotoč, ale i schůdky a schody.
Co stěží a s námahou otec, to polehku syn.
Co pro bábu těšinské jablíčko na příliš vysoké větvi,
to na dosah vnukově ruce.

Starému zbývá života kousek,
a přece se s ním rozloučit nechce.
Na vědro hořkého zapomene
nad lžičkou, z níž usrkává sladké.
Mladšího naučí
teprve první šedivou nitkou na spáncích věk.

Zbývá jen kousek. Co s ním?
Na misku dobrého tiše pokládat zrnko za zrnkem,
poctivé, ryzí,
nepřidat pápěří na misku zlého.
Usínat potom pokojně,
nestrachovat se, až jednou v srdci
hrkne jak v hodinách,
kyvadlo strne a zvednou se váhy.
Nevyzpytatelné jsou cesty a záměry Dárce
s neznámou tváří,
záhadné štedrou i skoupou dlaní,
který nás předbíhá vždy o pár kroků
stínem a světlem vysoko kdesi,
pod patou drn
anebo viklavý balvan.

P. Hynek Šmerda

BETLÉMSKÝ SLUNOV RAT

Nedávno jsem telefonoval s jedním kamarádem a ptal jsem se na zdraví. Odpověděl: „Ale... vlastně dobře. Musím to zaklepat... díky Bohu.“ Kamarád je kněz věku mého táty, není pověřčivý, znám ho. Ale řekl to. Jako by řekla většina z nás. Protože když je dobře, bojíme se, aby to vydrželo. Víme, jak je štěstí prchavé...

A není se co divit, máme svoje zkušenosti. I v samém Písmu svatém jsou přeškrtnuté případy, kdy se štěstí náhle zvrtilo, uteklo a zůstaly oči pro pláč. Vzpomeňme na Jóna: jaký hodný chlap to byl, velkou krásnou rodinu měl a v jednom dni mu Satan zavařil tak, že z toho jde hlava kolem po tisíciletích. A Mojžíš a Eliáš a proroci až po Jana Křtitele, a nakonec Pán Ježíš na kříži. Jak dopadli? A pro pořádek dodejme, že se v Písmu výslovně píše, že na počátku Jónových béd stál vedle Sathana i Jahve, který celý dáblský pokus schválil. Je to nepřijemné, ale v Bibli to je. Potvrzuje to naši špatnou zkušenost a my máme strach.

Naši předkové tuhle zkušenost vyřešili prakticky: Měli těžké životy a když se náhodou měli dobře a chtěli si to sdělit, mlátili do dřeva, aby slova v hluku zanikla, aby je neslyšeli všudy-

přítomní zlí démoni, kteří kroužili a vymýšleli, jak zaškodit. A taky předkové raději hodně skuhrali, aby demony oklamali. Dnes na tyhle demony s chudou fantazií věří málokdo, ale skoro všichni máme v sobě hlubokou nejistotu, která kalí naše radosti a dary.

Vloni touhle dobou jsem byl svědkem důležité křížovatky v životě jedné obce: šlo o dobro mnoha lidí, byla kolem velká nejistota, jak to celé dopadne. Hodně jsme se snažili a hodně se za to modlili. A věc se podařila. Někteří z těch, které jsem znal, ale jako by měli strach mít radost, že se věc opravdu podařila. Ani nemuseli klepat. Raději si ani nechtěli říct: *už je to dobrý, podařilo se, díky Bohu!*

Blíží se Slunovrat. Čím jsem starší, tím se víc těším na jaro a na světlo a teplo. Jenže jak říká od jara jeden můj kamarád: stejně zase přijde podzim... To je taky strategie, dělat si z věcí legraci, zlehčit je. Jde ale o to, co to s námi dělá uvnitř a jestli nám legrace nebo klepání na dřevo pomáhá žít a zajistí nám radost ze života. Jestli nám dodá odvalu udělat, co je důležité, nebo jestli nás hluboce zažraný strach přesvědčí, že věci stejně nako-

nec dopadnou špatně. Jestli nám strach nespazuje ruce a nepodlamuje kolena. Jestli nám strach nebrání zvednout hlavu. Věřím, že jedno z poselství Vánoc je, že se Jahve, Kristus, Mesiáš stal lidským miminkem. Aby z nás sňal strach ze Stvořitele, který by se uměl paktovat s Nepřítelem proti nám. Nevysvětlil nám sice příčiny všech našich trápení, ale ponořil se do našich trampot za námi.

Jistě, i po letošním zimním slunovratu přijde letní a pak zase přijde listopad. Náš Pán Bůh je s námi. Ví, jaké to je, když se člověk cítí křehký a pomíjivý, slabý, když se těší na jaro. Díky Vánocům si to můžeme tělesně představit. Bůh nám rozsvěcí ještě další, betlémský slunovrat. Ten svítí, kdykoliv potřebujeme.

Dobře vím, že se tyhle hezké řečičky opakují skoro dva tisíce let a stejně se nachytáváme, jak boucháme na dřevo... Viry, koronaviry, Herodesové, císařové, šílení politici, globální změny klimatu a nevím co, nás léká a my pozemšťané jsme desetitisíce let zvyklí šidit číhající demony, abychom uchránili alespoň něco. Co jsou dva tisíce let v dějinách lidí? Věřím v Boží trpělivost.

Musíme si hlídat Betlémské světélko. Učí nás jinému chápání světa, než máme zaryté pod kůží. Musíme se na něj dívat, kdykoliv zjistíme, že máme potřebu klepat na dřevo. Ale pozor:

nevyměnit jednu magii za jinou. Betlémské světlo nás samo neochrání, ale osvětluje naději, Boha, kterého se nemusíme bát.

Jestli ono by to klepání nemohl být nakonec takový dobrozvyk! Kdykoliv řeknu: *musím to zaklepat!*, klepnu se do čela a rozsvítím betlémské světlo. A kdyby třeba moc foukalo, poprosím Pána Boha, ať mi ho rozsvítí On sám, to bude ještě lepší. A tak se zlozvyk klepat na dřevo stane poslem mojí slabosti, která mi jako hvězda ukáže cestu do Betléma.

Jan

SLOVO OTCE BISKUPA VOJTĚCHA K 22. ROČNÍKU TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY

Milí koledníci, dárci a podporovatelé Diecézní charity Brno, milé sestry a bratři,

každoročně vítáme nový rok v brněnské diecézi Tříkrálovou sbírkou. Také v roce 2022 plánuje Diecézní charita Brno tradiční sbírku ve dnech 1. až 16. ledna. Jaký bude dvaadvacátý ročník, však opět zůstává otázkou. Loňská Tříkrálová sbírka byla v mnoha ohledech mimořádná. Popr-

vé po dvaceti letech se nemohli setkat koledníci a dárci, nezazněla oblíbená koleda ani nezacinkaly rolničky v tradičních průvodech. Přesto se v brněnské diecézi podařilo získat 17 512 708 korun. Bylo to díky štědrosti dárců i jejich ochotě přispůsobit se situaci a využívat on-line služby.

Získané peníze z Tříkrálové sbírky pomohly například lidem, pro které stávající sociální systém nemá řešení a kteří žijí pod hranicí důstojného života. Tyto osoby již mnoho let vyhledává Charitní záchranná síť po celé diecézi. Do služby pro lidi s mentálním a zdravotním postižením Betany Boskovice zase zakoupila blanenská Charita

koncem června speciální vícemístný automobil s nástupní plošinou pro vozíčkáře. Zhruba polovinu nákladů na nový vůz financoval právě výtěžek z této sbírky. Boskovický automobil pomáhal i lidem po ničivém tornádu na jižní Moravě. Jedna z jeho prvních cest vedla právě na Břeclavsko a Hodonínsko, kam po živelné katastrofě vyjžděl krizový Tým mimořádných událostí OCH Blansko. Dary z Tříkrálové sbírky pomáhají i nevléčitelně nemocným a umírajícím prožít poslední okamžiky doma se svými blízkými. Péči o ně zajišťuje síť charitních domácích hospiců a lůžkové zařízení v Rajhradě u Brna.

Děkuji Vám, že přispíváte lidem v nouzi a podporujete Tříkrálovou sbírku. Vaše dary dokážou proměnit složité životní osudy a jsou znamením, že solidarita a vzájemná pomoc je naší společnou hodnotou.

Věřím, že pozhennání Tříkrálové sbírky 2022 opět přinese radost a naději do našich srdcí i do našich domovů. Upřímně Vám všem děkuji za podporu, modlitby, dary i přizeň.

S přáním všeho dobrého
Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle
diecézní biskup brněnský

R O Z H O V O R S ...

P. DAMIÁNEM JIŘÍM ŠKODOU

Před půl rokem jsme se ve farnosti rozloučili s otcem Damiánem. Ve věčném městě se už snad trochu aklimatizoval a zabydlel, tak se nabízí otázka:

Otče Damiáne, jak se máte?

Bohu díky výborně a jak řekl jednou můj známý kněz: „lépe než zasloužím“...

Vybaven školním penálem jste se z Třeště vydal na studia. Takže, co ve škole? :-)

Jó, penál je na čestném místě a také žákovská knížka (z Růžené). Jsem Bohu a biskupům moc vděčný, že mohu pobývat teď nějaký čas znovu v Římě, a kromě služby na Velehradě se věnovat studiu a duchovnímu životu. Bohu díky, už začala fungovat více i hlava. Trochu trvalo, že si „mozeček“ znovu zvykl na větší dávky italštiny, latiny a dalších jazyků..., ale už vydrží více, a tudíž jsem schopen pracovat daleko více, než při svém příchodu na počátku léta.

Zatím se to vše vyvíjí dobře, tak věřím, že do roka (nevím, jestli do dne), či do dvou bych to mohl dokončit. Pan profesor je zatím spokojen.

Jak jsem zmínil, kromě studia mám také více času na duchovní život. Jsem za to nesmírně vděčný, neboť po letech se mohu zase trochu vrátit do seminárních let, tedy společně se studiem mohu prohloubit duchovní život skrze duchovní četbu a práci na osobním duchovním životě. Vnímám to jako Boží dar.

Zároveň máte na starosti Velehrad. Jak se poutnímu domu v této době daří?

Bohu díky je to lepší než v minulém roce, ale jelikož byl poutní dům tento kalendářní rok prakticky do června bez poutníků, tak přestože od července začali jezdit poutníci a někdy byl dokonce i úplně plný dům, byly tu i nějaké skupiny (školy, farnosti), tak je vidět, že stále ještě covidová situace mnohé odrazuje od cestování a zdaleka není dům tak naplněn, jak by mohl. Na příští rok už se přihlásilo mnoho skupin, a to je velmi pozitivní. Tak věříme, že jim situace dovolí přijet.

Jinak mě nakonec neudělali ředitelem, ale pouze knězem spolupracovníkem. Otec Roman Čudek říká, že to mám takto pouze na první rok, abych měl více času na studium doktorátu. Jsem za to nesmírně vděčný, neboť mám na Velehradě tím pádem na starosti především duchovní věci (denně sloužím mši svatou, jsem k dispozici ke svátosti smíření, k duchovním rozhovorům...). Pomáhám také ve službě na recepci, ale pokud zrovna nikdo nic nepotřebuje, tak i zde mám čas na studium či četbu. Pozici ředitele převzal dočasně v některých věcech otec Roman Čudek a také částečně si to mezi sebe rozdělily sestry.

Jak se Vám ty dvě věci daří skloubit? Jak vypadá Váš běžný den?

Jak jsem již zmínil, jelikož nemám na starosti „hmotné starosti“ ohledně Velehradu, tak mám hodně času na studium. Můj běžný režim dne je: vstávám v 5:40, od 6:30 se modlím a rozjímám v kapli, poté v 7:30 máme na Velehradě mši svatou. Po mši svaté hovořím s poutníky při snídani (jak se daří, odkud přichází, co je čeká...), poté se nasnídám a většinou mám celé dopoledne čas na studium a duchovní četbu, pokud nemám na starosti službu na recepci nebo nejedeme náhodou na větší nákup. Těšně před obědem se zase něco pomodlím. Po společném obědě se sestrami je malá siesta (pokud je na ni čas) a po ní znovu studium,

duchovní četba, malá procházka po Římě (to abych úplně nezduhmul), večer si zase někdy zahraji na harmoniku, někdy si pustím i pěknou pohádku či film, od 20:30 mám hodinovou adoraci spojenou s modlitbou breviáře, malá duchovní četba před spaním a „hajdy na kutě“.

Někdy se to obohací o prohlídky Říma, to když někoho po Římě provázím, nebo se jdu do nějaké baziliky či kostela pomodlit, zvláště když na ten den připadá svátek, jehož ostatky jsou zde v Římě (což není úplně neobvyklé).

Nedávno byli naši biskupové v Římě na pouti ad Limina apostolorum. Viděli jsme Vás s nimi na některých fotkách. Mohl byste o té návštěvě něco napsat?

Návštěva našich biskupů „ad limina“, to bylo trochu větší zatížení pro náš dům. Většina zde byla poprvé od generální opravy Velehradu, a jelikož česká biskupská konference dala velkou půjčku na tuto opravu, tak nám velmi záleželo na tom, aby se jim zde líbilo a měli z toho co nejpozitivnější zážitek. Myslím, že společnou snahou se podařilo, že se zde cítili „jako doma“ a byli velmi spokojeni. Samozřejmě k tomu přispěje, když téměř vše funguje tak, jak má. Určitě v tom hraje roli i dobrá kuchyně, dobré kafe, dobré víno. To vše přispívá k dobré náladě. Dokonce jeden večer byla „použita“ i harmonika, když jsme večer slavili jedny padesátiny a svatého Martina. Myslím, že jsme si společně velmi pěkně zazpívali.

Také mše svaté v bazilikách byly pro otce biskupy a pro nás, kteří jsme se jich mohli účastnit, velkým povzbuzením. Také jednání otců biskupů ve Vatikánu na různých kongregacích a setkání se svatým Otcem proběhlo v pořádku. Kéž to tedy přinese pozitivní plody i pro naši církev doma.

Můžete se s námi podělit o nějaké další zkušenosti, události ze života v Římě?

Těch událostí je samozřejmě více. Každý den je velmi pestrý a nabízí mnoho krásných, ale někdy i bolestných chvil, tak jak to bývá v životě každého člověka.

Na konci září jsme zde v Římě mohli prožít jednu velmi důležitou českou událost. Slavili jsme společně svátek sv. Václava v bazilice sv. Petra. Bylo to těšně před volbami v ČR, o to více jsme mohli vnímat důležitost moudrých vládců, ja-

kým bezesporu kníže Václav byl a o které jsem na tomto místě také prosili. Mši svatou organizovala ambasáda při svatém stolci a český seminář Nepomucenum. Byla to opravdu velmi krásná mše svatá, sloužená na velmi důstojném místě (u katedry), hlavním celebrantem byl slovenský kardinál Josef Tomko (který je momentálně nejstarším kardinálem na světě, má 97 let) za velmi hojné účasti kněží a také Božího lidu. Na konci mše svaté jsme všichni v průvodu za zpěvu svatováclavského chorálu došli až k oltáři sv. Václava, který zde v bazilice je na velmi důstojném místě.

Další krásná událost, které jsem se mohl účastnit, bylo jedno kněžské svěcení v diecézi Rieti, která je nedaleko Říma a týden na to jsem se mohl ve farnosti ještě účastnit primiční mše svaté.

Také už jsem zde mohl doprovázet ně-

teré poutníky po městě Římě, ať přímo z farnosti Třešť a okolí, nebo i odjinud. I to jsou většinou velmi krásné chvíle, kdy mohu trochu katecheticky přiblížit tato svatá místa, při kterých často zakoušíme nejenom duchovní občerstvení, ale i tělesné, díky dobré italské kuchyni. Tím také zvu další zájemce k návštěvě města Říma a poutního domu Velehrad.

Co byste nám vzkázal na závěr?

Přeji požehnanou adventní dobu a požehnané svátky vánoční. Myslím na vás v modlitbě, při mši svaté a moc prosím o modlitby také za mě a za celý poutní dům Velehrad, no a budu se na vás těšit, ať zde v Římě, nebo třeba někdy v Třešti a okolí.

za zprávy z Říma děkuje
Ludmila Koukalová

ZAHÁJENÍ KANONIZAČNÍHO ŘÍZENÍ P. MARTINA STŘEDY, SJ

Milé sestry a bratři,

Kongregace pro kauzy svatých v Římě udělila souhlas k zahájení kanonizačního řízení otce Martina Středy, kněze a řeholníka Tovaryšstva Ježíšova. Proto se na vás jako váš biskup obracím se žádostí o sdělení užitečných informací týkajících se otce Martina Středy. Zvláště vyzývám vás, kdo můžete podat svědectví o případných milostech obdržných na jeho přímluvu, nebo je vám známa nějaká překážka pro kanonizační kauzu, abyste ji sdělili do kanceláře sekretariátu (Petrov 8, 601 43 Brno) do 31. ledna 2022.

Podrobnější informace jsou v textu ediktu, který je zveřejněn na webových stránkách Biskupství brněnského (www.biskupstvi.cz).

A všechny vás prosím o modlitbu, aby veškeré dění v souvislosti se zahajovaným kanonizačním řízením otce Martina Středy přineslo duchovní užitek.

Děkuji.

Váš biskup + Vojtěch Cikrle

PREMONSTRÁTI V NOVÉ ŘÍŠI

V den státního svátku 17. listopadu 2021 bratr Štěpán Jiří Novák v jubilejním 900. roce založení premonstrátského řádu a v den památky sv. Alžběty Uherské, spolupatronky novoříšského konventu, přijal slavné sliby do kanonie premonstrátů při mši svaté v Nové Říši od novoříšského opata J. M. Mariana Rudolfa Kosíka, OPraem.

V neděli 21. listopadu přijal vkládáním rukou a modlitbou brněnského pomocného biskupa J. Exc. Ing. Mgr. Pavla Konzubla, Dr. jáhenského svěcení. Obě slavnosti doprovázela krásným zpěvem a hudbou novoříšská schola. Po slavných slibech byli všichni zváni do kulturního domu na pohostění. V Nové Říši se nám moc líbilo, byl to moc obohacující duchovní zážitek.

Také v tomto jubilejním roce probíhá na Strahově výstava, která je věnovaná 900. výročí založení premonstrátského řádu, se zvláštním zřetelem na země Koruny české a Strahovský klášter.

Modlitba

Bože, tys dal své církvi svatého biskupa Norberta a naplnil ho láskou k modlitbě a pastýřskou horlivostí; na jeho přímělu dávej i dnes svěmu lidu pastýře podle svého srdce a hojnou duchovní pastvu. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.

Amen.

Perníčkovy

PROČ ŽIJEME?

Abychom se pomlouvali, uráželi, ubližovali, zabíjeli? Nebo bychom spolu žili, milovali se, odpouštěli si? Jak snadné je tomu, koho raníme, říct promiň, vyzpovídat se... Ale co ten dotyčný, jak mu je, co pak prožívá?

Měli bychom se k sobě chovat hezky, být ohleduplní, tolerantní, a to obzvláště v této covidové době!!! Až jednou se naše srdce rozbuší láskou, je to jako blesk z čistého nebe, v našem srdci vyroste malé něžné poupátko. My si pohledíme do očí a navzájem si v nich budeme číst – miluji tě. A to poupátko se rozroste v nádherný květ, který zaplní celou naši bytost. My víme, že milujeme a jsme milováni – jsme nesmírně šťastní, že bychom až objímali celý svět.

Tak si tuto lásku chraňme, navzájem si říkejme: miluju tě. Vždyť je to krásné vyznání a moc dobře se to poslouchá. Vždyť LÁSKA se rodí nejen v našich srdcích, ale také o Vánocích v jesličkách. Tak si tuto LÁSKU chraňme, vždyť někdy stačí jediné slůvko a naše srdce to raní jako ledová čepel a květy lásky popálí MRÁZ!

Přeji nám všem Požehnané a láskyplné Vánoce a celý nový rok. Tak budme na sebe laskavi nejen o těch Vánocích...A lásku? Tu si chraňme po celý náš život. Protože tam, kde je LÁSKA, je BŮH.

Marie Burdová

RADOST, TO JE KUMŠT!

Skoro třičtvrtě roku pracuji v Brně jako terénní asistentka v neziskové organizaci Domov pro mne. Mým převážně hlavním úkolem je doprovázet tělesně a mentálně postižené děti ze školy a někdy i do školy. Organizace pomáhá všem věkovým skupinám, a tak se stává, že zajdu na výpomoc do jiného týmu, tedy k dospělým lidem, kteří mají nějaké postižení, či k seniorům, kteří většinou postižení nemají, ale vzhledem k věku pomoc už potřebují. Tato práce je velmi pestrá, zajímavá a někdy i náročná. Např. když doprovázím dítě s poruchou autistického spektra, ono se mi v půli cesty sekne, začne se vztekat a já nevím proč, protože ono mi to neumí říci.

Díky této práci jsem se naučila více modlit a důvěřovat Bohu, protože jsou situace, kdy to opravdu není lehké, a já jsem si vědoma, že sama danou situaci nikdy nemohu zvládnout. Díky těmto zkušenostem pak zakouším radost a vděčnost, že mě Bůh slyší, že mě nikdy nenechá samotnou, a že jsem pro Něho jedinečná.

V nedávné době jsem narazila na knížku *Radost, to je kumšt!*, kde hned po přečtení úvodního slova jsem si více uvědomila, jak se ze života spousty lidí vytrácí radost, taková ta hluboká opravdová radost. Proto jsem se rozhodla se s vámi o část úvodního slova podělit, protože věřím, že radost v životě (zvláště pak křesťana) je opravdu důležitá a je potřeba o tento dar usilovat, i když to mnohdy nemusí být jednoduché. Autorka Chiara Amirante v něm píše:

Budiž radost! A budiž neustále!

Ano, protože to je ta úžasná novina, již nám přišel skrze své Slovo zvěstovat ten, který je Láska: jsme povoláni k radosti, jsme povoláni k tomu, abychom žili život v plnosti!!!

V evangeliu se nachází úryvek, který mě zasáhl jako blesk:

„Jako si Otec zamiloval mne, tak jsem si já zamiloval vás. Zůstaňte v mé lásce. Zachováte-li má přikázání, zůstanete v mé lásce, jako já zachovávám přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce. To jsem vám pověděl, aby moje radost byla ve vás a vaše radost, aby byla plná. To je mé při-

kázání, abyste se milovali navzájem, jako jsem já miloval vás“ (Jan 15,9-12).

Sám Pán stvoření, který nejlépe zná hlubiny našich srdcí, přišel, aby přebýval mezi námi. Přišel, aby nám daroval svou vlastní radost („*aby moje radost byla ve vás!*“), a dal nám klíč k tomu, abychom z ní naplno žili.

Ty mi asi řekneš: „Hmm, zajímavé! Ale já nejsem křesťan, nemám dar víry! A potom, upřímně řečeno, nezdá se mi, že by zrovna křesťané žili tu radost, o níž mluvíš.“

Máš pravdu. Dlouho jsem rozjímal nad slovy evangelia: „*To jsem vám pověděl, aby moje radost byla ve vás a vaše radost, aby byla plná,*“ a kladla jsem si otázku: Jak to, že je tak mnoho lidí (včetně křesťanů) smutných, depresivních a prázdných, když nás Pán vesmíru tolik miloval, že prolil i svou krev, aby nám projevil svou nesmírnou lásku?

Myslím, že často jen žijeme v iluzi, že jsme křesťané, a ve skutečnosti jimi nejsme.

Domníváme se, že tak revoluční záležitost, kterou je křesťanství, lze zredukovat na občasnou účast na nedělní mši svaté, a jinak že si můžeme žít podle svých představ. Náš život se často zakládá na sebestřednosti, narcismu a osobních ambicích, honíme se za zážitky a požitky, za mocí a úspěchem.

Evangelium si nepřipouštíme moc k tělu, nenecháme se jím příliš naviklat. V hloubi duše nevěříme, že *Kristus je cesta, pravda a život* a že je schopen naplnit ty nejhlubší potřeby naší duše.

Nebereme moc vážně Jeho slova, která přinašejí světlo, a nesnažíme se podle nich žít.

Myslíme si, že stačí věřit, že Bůh je, namísto abychom uskutečňovali Boží slovo..., které nám Pán života daroval právě proto, abychom mohli žít v plnosti.

...

Také ty jsi povolán k plné radosti, i ty můžeš prožívat každý okamžik v plnosti; i ty můžeš hledět k těm nádherným, stále novým obzorům, které nám otevírá Láska. Dej tomu šanci!

Tajemství štěstí, jež nám zjevuje Ježíš, spočívá v lásce. Ale ve skutečnosti je i mezi křesťany málo těch, kteří opravdu zakoušejí radost v plnosti. Čím to je?

Jestliže Bůh vložil do lidského srdce touhu po štěstí, proč je tak těžké potkat někoho, kdo je opravdu šťastný? (A to i mezi těmi, co mají zdánlivě všechno..., alespoň podle měřítek štěstí, které nám nabízí tento svět.)

Třeba proto, že v sobě živíme spoustu lží, jež zamořují naši duši. Namlouvá se nám, že čistokrevné sobectví je láska. Možná z toho důvodu zůstáváme nevědomky uvězněni v celé řadě pastí. Díky nim pak uzavřeme své srdce a nedokážeme žasnout nad zázraky lásky, které se neustále dějí.

Snad i proto, že výstup k plnosti života je tak obtížný a náročný, vyžaduje utrpení a obětí. Všichni sice toužíme vyšplhat až na vrchol, ale nakonec dáme přednost svému pohodlí a necháme si život proklouznout mezi prsty. Nacházíme tisíce výmluv, jen abychom se vyhnuli námaze. Ta je však nevyhnutelná, máme-li se osvobodit od tolika nezdravých návyků, jež zamořují našeho ducha a brání nám, abychom žili každý okamžik v plnosti.

Je poměrně snadné mít vztek na společnost, na různé situace i na druhé lidi, a tím si zdůvodňovat, proč můj život není šťastný. Mnohem těžší je uznat, že ve skutečnosti existuje jen jeden člověk, který mi brání žít v plnosti – a tím jsem já sama.

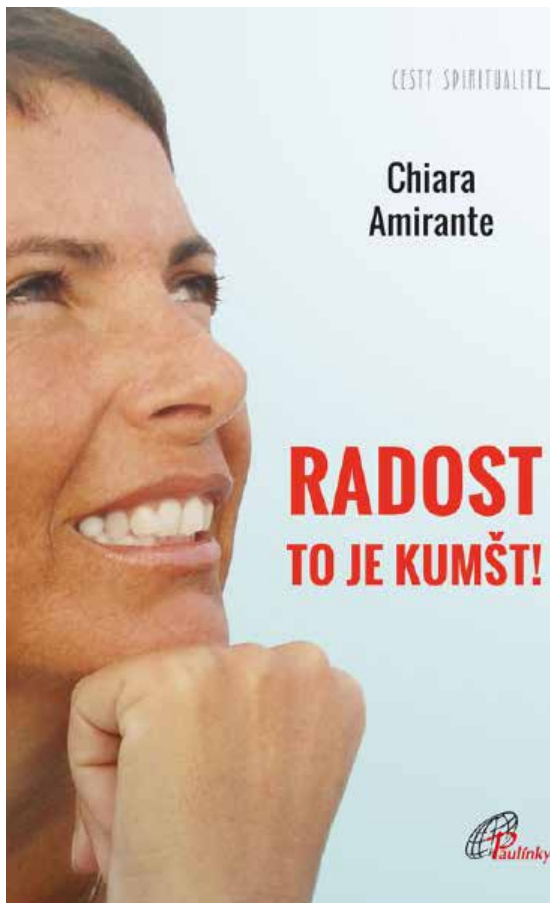
Štěstí nezávisí tolik na tom, co zrovna prožíváme, jako spíše na tom, jak se rozhodneme žít všechno to, co bolestného a nádherného nám život nabízí.

Naše štěstí závisí na nás. Záleží na tom, jak moc se vynasnažíme, abychom objevili úžasný potenciál našeho ducha a umožnili mu zazářit.

...

BUDIŽ RADOST, A TO V PLNOSTI!

Autorka knížky se věnuje mladým lidem, kteří bojují se závislostmi (alkohol, drogy, prostituce...), tedy je jasné, že v knížce se neobjevují žádné sladkobolné zbožné řeči, ale opravdu návod, jak žít radost, která je darem Vzkříšeného.

CESTY SPIRITUALITY

**Chiara
Amirante**

**RADOST
TO JE KUMŠT!**

I svatý Pavel nás k tomu přeci vybízí: „*Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se!*“ (Fil 4,4)

Máme před sebou čas vánoční, kdy se očekává, že budeme radostní a šťastní. Prosme tedy Pána, aby ta radost v nás byla opravdu čistá a pravdivá, abychom tou Boží radostí „nakazili“ všechny, se kterými se setkáme, a mohli tím tak naplňovat Ježíšovo přikázání, kdy se máme milovat navzájem, jako On miluje nás. A to bez rozdílu, protože Ježíš žádné rozdíly v lásce nedělá.

Marie Štrejbarová

SYNOD 2021 2023

Nějakou dobu se živím tím, že hlídám termíny. Trochu jako kozel zahradníkem, ale zatím to funguje.

Zjistil jsem, že termín, který dostala i naše třeštská farnost od papeže Františka, je povážlivě napnutý. Jde o projekt „Synoda 2021 2023“. Pokud vím, moc se na něm v Třešti zatím neudělalo. A je to škoda. Není asi posláním Věžníku, přepisovat dokumenty, které vydala ČBK k tématu synody. Odkazují se na stránky farnosti, kde jsou odkazy. Chci napsat pár řádek, proč osobně velmi doporučuji tenhle projekt naší pozornosti:

Papež František by byl zjevně rád, kdybychom našli způsob, jak spolu budeme v církvi komunikovat, jako lidé, kteří jsou spolu na cestě. Zdá se to jednoduché, ale není. Ze zkušenosti vím, že i firmy, které se soustředí na výrobu, obchod a zisk, chápou, že kdo zvládne komunikaci, má z velké části vyhráno. Spoustu prostředků se vynakládá na to, aby se komunikace podařila. Lidé se neumí vyjádřit. Lidé se neumí slyšet. Lidé si nerozumí. Následkem je spousta promrhané energie, peněz, času, důvěry. Tohle platí mezi lidmi obecně. Byli jsme stvořeni jako sociální bytosti. Teilhard de Chardin a další myslitelé tvrdili, že celá Země a celý vesmír je tvořen vztahy. Narušování vztahů je cesta ke katastrofě, jejímž příkladem je výbuch atomové pumy. Tak to jsem zdánlivě dost odbočil...

Pokouším se vyjádřit, že bych rád sdělil, že projekt Synoda 2021-2023 je kosmicky důleži-

tý a že někde se prostě začít musí. Jak se má začít v Třešti? Po kněžském dni koncem října se měly začít formovat skupinky, které se měly postupně v průběhu 3 měsíců zabývat některou z předložených otázek osmi okruhů. Témat je tam tedy opravdu dost.

Na Youtube jsem narazil na podnětné svědectví ženy, která byla účastnicí zahajovací schůzky u papeže Františka. Její zkušenost byla prostá:

V kroužku nás bylo 8. Pomodlili jsme se a vybrali si otázku. Pak jsme s ní každý zůstal v tichu, asi pět minut, každý hledal, co se ho dotýká. Pak jsme měli každý odměřeně 3 minuty na to, abychom sdělili, co nás napadlo. Jeden mluvil, ostatní poslouchali. Poté, co zaznělo 8 výpovědí, jsme zase zůstali 5-10 minut v tichu a pak jsme zase ve 3 minutách každý řekli, co se nás dotklo ve výpovědi ostatních. Pak jsme pod vedením koordinátora dali dohromady, co vzešlo.

Výstupem má být nejvýše jedna A4 z jedné skupinky, postoupí se dál na úroveň diecéze a pak dál do Říma. Témat je fůra a setkání by mohlo a mělo být víc. Dělá to na mě dojem, že nejde ani tak o to něco vymyslet, co se napíše do nějakých dokumentů, ale spíš jde o to, něco důležitého se naučit. Učit se vyjádřit, učit se slyšet, naučit se naslouchat.

Jak pravi přípravný dokument:

„Cílem synody, a tedy této konzultace, není vyprodukovat dokumenty, nýbrž dát vzklíčit snům, probudit prorocství a vize, přinést nové naděje, rozhojnit důvěru, obvázat rány, navázat vztahy, dát zazářit nadějněmu úsvitu, učit se jedni od druhých a vytvořit pozitivní náhled, který bude osvěcovat mysl, zahřívát srdce a rukám navrátí sílu.“

(Přípravný dokument, 32)

Berte to jako podnět.

Jan

STÁTNÍ SVÁTEK NA TETÍNĚ

Protože jsem v letošním roce mnohokrát slyšela o tom, že slavíme 1100 let od zavraždění svatě Ludmily, měla jsem tak trochu v plánu, že bych se na Tetín podívala. Podařilo se to v den státního svátku 28. 10. 2021.

Krásný slunečný den vybízel k výletu. Vyjeli jsme celá rodina. Často vybírám k výletům místa, která mají i nějaký vzdělávací potenciál, což je zřejmě učitelský syndrom. Bylo tomu tak i tentokrát.

Na Tetíně jsme zaparkovali u hřbitova a vydali se na krátkou, asi pětikilometrovou cestu po okolí, ale i pamětihodnostech tohoto místa. Pokud si myslíte, že se zde setkáte jen se svatou Ludmilou, budete překvapeni. První zastávkou byl středověký kostel svatého Jana Nepomuckého, krásná původně románská památka. Tady zřejmě byl i hrob svatě Ludmily. Před kostelem se nás ujal výřečný průvodce a jeho výklad sahal až k neolitické revoluci. Po velmi obsáhlém výkladu, který končil vlasteneckými slovy o statečnosti českých vojáků během 1. světové války, jsme se vydali ke kostelu svatě Ludmily. V těsném sousedství toho-

to krásně opraveného kostela je románský kostel sv. Kateřiny, který byl ale původně zasvěcen svatě Ludmile. Srdce češtinářky zajásalo, když jsem se v blízkosti kostela setkala se jménem českého humanisty Václava Hájka z Libočan, který zde působil jako kněz a sepsal zde i velkou část své Kroniky české! ☺

Toto pozoruhodné místo ale nabízí i krásné vyhlídky, místa, která vás upoutají. Výhledy na Berounku i na krásně položený Tetín jsou úžasné!

Když jsme se vrátili na místo, odkud jsme vyšli, v dáli jsme viděli veliký kříž. Vydali jsme se k němu a na informační tabuli jsme zjistili, že právě zde se slavila mše svatá v září, kdy probíhaly svatoludmilské oslavy. Moje otázky, které jsem si v duchu kladla, když jsem viděla prostor kostela svatě Ludmily, byly zodpovězeny. Sem, na tuto obrovskou louku, se vešla jistě spousta lidí!

Tetín je krásným místem a pokud o návštěvě uvažujete, nebudete zklamáni!

- KZ -

VEDOUcí ZE STARŠÍHO TÁBORA NA NÁVŠTĚVĚ V KOBYLÍ

Než v létě nastane čas sbalit si věci a vyrazit na tábor pod stan, musí se takový tábor přichystat. Vymyslet příběh tak, aby dával smysl, probrat celý průběh ze všech stran, rozdělit úkoly pro jednotlivé vedoucí, nachystat hry, rekvizity, ujistit se, že celých deset dní proběhne pokud možno bez větších problémů.

Nemalý vliv na atmosféru celého tábora má ale taky atmosféra v partě vedoucích, kteří tam jezdí. A na budování téhle nálady během přípravy tábora často nezbyvá dost prostoru. Proto jezdíme každý rok jako tým vedoucích na víkend pryč, abychom si užili čas strávený společně bez nutnosti hlídání, zda všechno šlape tak, jak má.

Letos začátkem listopadu jsme vyrazili na Moravu na faru do Kobylí, kde nás velmi pohostinně ubytoval Tomáš Caha se svojí maminkou. Dali nám ochutnat výborné moravské víno a výbornou moravskou pizzu a Tomáš nám udělal exkurzi do krásného moderního kostela na Vrbici, spojenou s procházkou po okolí. Užili jsme si tak kousek slunečného podzimu s výhledem na Pálavu a máme radost, že jsme mohli strávit společný víkend právě tam a právě tak. Pro některé z nás to bylo poprvé, ale pro nikoho to snad nebylo naposledy.

Johanka Zachová

DÍVČÍ VÍKEND V MRÁKOTÍNĚ

Dívčí víkend tentokrát probíhal na faře v Mrákotíně v termínu od 8. 10. do 10. 10. 2021. Poté, co jsme v pátek přijely na faru, jsme se postupně ubytovaly v jednotlivých pokojích, a pak jsme se vydaly na mši svatou do místního kostela. Po mši svaté jsme měly večeri, vedoucí pro nás připravily vynikající pomazánky různých druhů.

Po večeri následovala hygiena, sledování filmu DUŠE, a pak se šlo už spát.

Druhý den v sobotu jsme měli budíček v osm hodin, následovala snídaně, ke které jsme měly buchty od našich maminek. Po snídani jsme šly na dopolední výlet na zříceninu Štamberk. Cestou na zříceninu jsme každá dostala dva pro-

vázky a musely jsme je cestou přivazovat na větve, sloupy, stromy atd. Protože cestou zpět nás nevedly vedoucí, ale musely jsme jít samy. Aby se nám cesta lépe hledala, šly jsme po provázkách, které jsme si navázaly při cestě tam. Cestou jsme hrály ještě hru KLÍŠTĚ – ta spočívá v tom, že k dispozici máte kolík, který se připíná různě po těle. Kdo měl kolík na sobě, musel ho nenápadně přesunout někomu jinému, a komu zůstal na konci výletu, prohrál. Během cesty jsme ještě stihly hrát i další hry - nálety, bombu, ponorku, potopu atd. Když jsme se vrátily zpět na faru, měly jsme oběd, pomodlily jsme se a pustily jsme se do výborných špaget s kečupem. Po obědě následoval odpolední klid, hrály jsme různé hry a jedly chipsy, které jsme si dovezly. Po odpoledním klidu jsme šly malovat kamínky, které jsme si musely najít při zpáteční cestě z výletu na Štamberk. Když jsme kamínky domalovaly, měly jsme další kreativní činnost, tj. malování a ozdoba bavlněných tašek. Když jsme si tašky domalovaly, šly jsme hrát různé hry ven, protože bylo krásné počasí. Asi po půl hodině nám vedoucí oznámily, že máme na faře zvíře, které nám ukradlo kamínky, které jsme

malovaly odpoledne. Pokud chceme zvíře vyhnat z fary, musíme splnit šest úkolů na různých stanovištích, kde na každém stanovišti po splnění úkolu dostaneme indicii (papírek s textem). Když jsme všechny úkoly splnily a dostaly indicie, které jsme následně složily, obdržely jsme odpověď, kdo naše kamínky ukradl. Zjistily jsme, že je ukradla Dračice Šmačice a pokud chceme kamínky zpátky, tak musíme prokázat odvahu, musely jsme jít potichu, nedupat a dostat se do místnosti, kde jsou naše kamínky a hlídá je Dračice Šmačice. Ten, kdo by dupal a nešel potichu, na toho by dračice zasvítila a musel by jít do temné místnosti, tzv. dračí věznice. Ale my jsme to nakonec všechny zvládly a své kamínky jsme získaly zpět. Následovala společná modlitba, večere – párky s kečupem či s hořčicí, mňam ☺. Po večeri jsme hrály ještě nějaké hry a potom jsme šly už spát.

Třetí den v neděli nás vedoucí vzbudily hrou na kytaru. Když jsme vstaly, měly jsme nedělní snídani. Po snídani jsme se vydaly do místního kostela na mši svatou. Po kostele na nás čekalo překvapení, přijely za námi koně a mohly jsme se na nich svést. Byl to super zážitek, pro

většinu z nás úplně první jízda na koni, i když společně za doprovodu majitele koní ☺. Potom následoval slavnostní nedělní oběd – smažený řízek s bramborem. Potom jsme si začaly balit svoje věci, uklízet, následoval odpolední klid, kdy jsme hrály ještě deskové hry. Kolem druhé hodiny jsme ještě běhaly venku, hrály různé hry a postupně pro nás přijížděli rodiče a navzájem jsme se loučily s vedoucími a se zbývajícím dětmi.

Náš dívčí víkend v Mrákotíně skončil, byl opravdu super, já bych na něm ještě klidně zůstala, i když jsem byla za ty dva dny i docela unavená, protože jsme toho moc nenaspaly ☺.

Tímto bych chtěla určitě za všechny moc a moc poděkovat všem vedoucím, že se o nás tak hezky staraly, připravily pro nás různé hry, zajímavý program a výborně nám navařily všechno jídlo. Bez nich by to nebyl tak skvělý a super víkend. Už se těším zase za rok. Tak příští rok ahoj!

Šarlota Staňková

PROCESÍ K VÝROČÍ ÚMRTÍ BÁSNÍKA

Protože velmi ráda chodím, pozvánka na procesí u mě padla na úrodnou půdu, i když v poslední době pohybový aparát trochu zlobí. Pozvala mě moje kamarádka a kolegyně Marta Veselá Jirousová. A tak jsem v sobotu 13. listopadu 2021 vyrazila na procesí ze Staré Říše do Kostelního Vydří. Jak už jsem psala, obávala jsem se vzdálenosti, tudíž jsem raději zvolila kratší úsek. Přidala jsem se na posledních 9 kilometrů.

Na takové akci jsem nikdy nebyla, ale bylo mi jasné, že procesí k 10. výročí úmrtí Ivana Martina Jirouse bude zajímavá záležitost. Myslím, že čas a budoucí generace uznají tohoto duchovního vůdce undergroundu za nejvýznamnějšího českého básníka 2. poloviny 20. století. Kontroverzní osobnost, vězeň, básník, živel, kterému přátelé říkali Magor. Mezi účastníky procesí byli Magorovi přátelé, třeba Martin Machovec, editor,

překladatel, literární kritik. Jáchym Topol, básník, představitel undergroundu. Petr Placák, spisovatel, textař, v 80. letech klarinetista The Plastic People of the Universe, organizátor protikomunistických demonstrací. I potomci disidentů, např. dcera Pavla Landovského, a mnoho monarchistů. Nebyla to ale pouze záležitost známých osobností. Přidávali se i „obyčejní“ poutníci. Cestou bylo několik zastávek, při kterých Petr Placák hlasitě předčítal Jirousovy básně.

Cesta ubíhala. Hodně se kouřilo, občas i popilo. Prostě tak, jak to účastníci s undergroundovou minulostí mají. ☺ Do Kostelního Vydří jsme došli až za tmy. Krásnou zastávkou byla návštěva hrobu Ivana Martina Jirouse. Opět se četly básně a zazpívaly se dvě písně: lidová Široký hluboký a chorál Salve Regina. Pak už jsme se vydali ke kostelu, kde měla být sloužena mše svatá.

S malým zpožděním dorazili všichni poutníci a bohoslužba mohla začít. Sloužil ji P. Ladislav Heryán. Na to jsem se těšila úplně nejvíc. Kostel byl ponechán v přítmí, světla svítala pouze v presbytáři. Kostel byl plný „mániček“, přátel undergroundu, starých i mladých. Atmosféra úžasná!

P. Heryán sloužil mši za všechny zemřelé. Při přimluvách mohli přítomní nahlas vyslovit jméno někoho drahého, příbuzného, zemřelého, který jim v životě chybí. K tomu se vázala i promluva. Velice osobní slova, která jsme slyšeli, se vztahovala k otázkám, na které P. Heryán hledá odpovědi. Mluvil o svém příteli, spisovateli, který ztratil svého malého syna. Se smrtí se vyrovnal, mnoho si toho zodpověděl, ale P. Heryána se přišel zeptat, kde je jeho syn teď. Kam odešel? A P. Heryán mluvil o naději, kterou máme. Nebylo potřeba říkat mnoho slov. Vše, co zaznělo, bylo opravdové. Ač nezazněla žádná definice, nešlo o prázdná slova, ale o hřejivou naději na společné setkání v nebi. Krásná kontemplativní mše svatá byla zakončena společným zpěvem proslulé písně Muchomůrky bílé. Pak jsme se v tichosti rozešli.

*Rorate coeli desuper,
andělských slyším šustot per,
od křídel vánek cítím vát,
končí noc, nemusím se bát,
bát se a zoufat.*

*Rorate coeli desuper,
povětrí svěží bez příšer,
kreatur, moci nečisté,
zase andělé se mnou jste
ve světle jasném.*

*Rorate coeli desuper,
starosti od nás odeber,
jako to děláš s každým dnem,
v modlitbě věčně zůstanem
před úsvitem.*

(V létě jsem si v Kostelním Vydří koupila malou knížku s názvem Magorské modlitby, sestavil ji Martin C. Putna. Zde otištěnou báseň můžete v knize najít.)

- KZ -

SVATÝ MIKULÁŠ V KOSTELE SVATÉHO MARTINA

V neděli po ranní mši svaté k nám do kostela přišel svatý Mikuláš a anděl. Anděl nás přivítal zvoněním na zvoneček. Mikuláš říkal, že se tu objevili z nebe. A já tomu věřím. A dodal, že nás Bůh miluje. A ještě dodal, že bychom si měli navzájem dělat radost. Třeba když dostanu dárek, tak bych ho měla dát i tomu druhému. Ptal se nás: „Děláte to rádi?“ Já ano, protože ty druhé to potěší.

Nakonec nám řekl, že pro nás něco má. Měl pro nás balíčky s ovocem, ořechy a k tomu něco na mlsání. Nejprve dal těm nejmenším dětem, a nakonec i těm starším. Pak dal katechetům, varhanicím, panu kostelníkovi a panu faráři. Poslední balíček zůstal pro jeho pomocníka anděla.

Nakonec říkal, že na nás budou myslet s celým nebem a odešel. A já na to nikdy nezapomenou.

Markétka Bambulová

Jak jste mohli v uplynulých dnech v nedělních ohláškách postřehnout, také v naší farnosti probíhalo několik sbírek pro Fond PULS. Protože se u mne množí dotazy, dovoluji si krátce informovat.

Aktuálně bylo potřeba za naši farnost v letošním roce vybrat 114.833 Kč. Podle informace pana faráře se to podařilo minulý týden, tj. 5. 12. 2021. Výše příspěvku je stanovena částkou 480 Kč za rok za každou dospělou osobu ve farnosti. Počet donátorů ve farnosti Třešť je aktuálně pouze 18. Pokud se donátorem stát nechcete, darovat můžete buď v neděli při určených sbírkách nebo

on-line (bez registrace) kdykoli během roku, a to zde: <https://donator.cz/darovatjakohost/puls-7415>

Budu rád, když zvýšíme v naší farnosti počet donátorů, proto zde uvádím odkaz na registraci nového donátora za farnost Třešť (nebo můžete kontaktovat mě a já vám registraci zařídím): <https://donator.cz/registrace/puls-7415>

Informace jsou také on-line na stránkách naší farnosti www.tre-fa.cz, kde je na pravé straně umístěn aktualizovaný banner.

Veškeré další informace jsou dostupné na oficiálním webu www.donator.cz

- DZ -

ROK 2021 - ZE ŽIVOTA FARNOSTI

Křty

1. Tomáš Brychta (sv. M.)
2. Kristýna Marie Peštová (sv. M.)
3. Jan Petr Majdič (sv. M.)
4. Veronika Marie Kubalová (sv. M.)
5. Veronika Marie Čáповá (sv. M.)
6. Patrik Obrdlík (sv. M.)
7. Kristýna Anna Jurtinusová (sv. M.)
8. Dominik Eliáš Nosek (sv. M.)
9. Vojtěch Kodys (sv. Kat.)
10. Veronika Jana (z Arku) Mitasová (sv. M.)
11. Marie Lucie Marešová (sv. M.)
12. Jakub Radim Jiří Červenka (sv. M.)
13. Štěpán Michael Vlček (sv. M.)
14. Anežka Lucie Obrdlíková (sv. Kat.)
15. Adam Smolík (sv. Kat.)
16. Nela Smolíková (sv. Kat.)
17. Sabina Krubová (sv. Kat.)
18. Vilém Vladimír Burda (sv. M. - kap. Jezdovice)

Svatby

1. Josef Kolba + Adéla Kratochvílová (sv. M.)
2. Vojtěch Balcar + Lucie Havlíčková (sv. M.)
3. Karel Kokejl + Monika Čáповá (sv. M.)

Pohřby

1. Bohumír Hejl
2. Věra Kubů
3. Marta Kameníková
4. Anežka Mezerová
5. Karel Pittner
6. Anděla Roháčková
7. Marie Vokřínková
8. Marie Štrejbarová
9. Marie Gregorová
10. Věra Zažámalová
11. Ladislav Svěrák
12. Libuše Horálková
13. Marie Kratochvílová
14. František Lysý
15. Ludmila Šplinarová
16. Marie Procházková
17. Blanka Burianová
18. Mária Bandová
19. Marie Bartoňová
20. Josef Zuda
21. Josef Vondrák
22. Zdenka Volfová

Za účelem zlepšení předávání informací jsme pro Vás připravili malou technologickou novinku – Farní WhatsApp. Byla vytvořena skupina, do které se můžete připojit i Vy. Stačí mít chytrý telefon a na něm nainstalovanou aplikaci WhatsApp. Pak už jen stačí využít zde uvedený QR kód (pomocí fotoaparátu mobilního telefonu) a do již existující skupiny se přidat.

Po prvním přihlášení ale žádné již zveřejněné zprávy neuvidíte, nové zprávy se Vám začnou objevovat až od okamžiku, kdy jste se do skupiny přidali. Uveřejňovat informace může jen několik administrátorů, kteří jsou tím pověřeni, není tedy možné, aby přispíval každý člen. Jedná se vlastně o elektronickou „farní nástěнку“. K dnešnímu dni tuto nástěнку sleduje již 65 farníků.

- DZ -

Vánoce 2021

Jednou před vánočními svátky jsem se pozorně díval do novin, jejich příloh i do nejrůznějších časopisů, sledoval jsem televizi a internet a musím uznat, že se tématu „Vánoce“ věnovaly neuvěřitelně pečlivě.

Objevil jsem, jaké dárky a za kolik jsou zrovna v kurzu, čím se dá zaručeně potěšit nebo přinejmenším nezarmoutit, jaké jsou *zcela nové* nebo naopak *neuvěřitelně staré* vánoční zvyky, a v časopisech jsem viděl množství lákavě vypadajících pokrmů a receptů na ně. Pár dnů před Štědrým dnem jsem se ráno při holení dozvěděl z hlavních rozhlasových zpráv konečně výjimečně radostnou novinu: Zlevnili kapry!

Stále jsem čekal, že se někde objeví aspoň zmínka o vnitřním smyslu Vánoc, proč vlastně podstupujeme všechny přípravy, co se chystáme slavit...

Slova „vánoční příběh“ zadaná do internetového vyhledávače nabídnou přes šest milionů různých odkazů, anglický ekvivalent Christmas Story jich vyhledá více než dvě miliardy. Přesto je vánoční příběh jen jeden.

*Vánoce jsou dobou,
kdy máme pochopit, prožít a oslavit,
že Bůh je láskyplný a štědrý,
že je nám blízko
a že nás obdaroval tím nejcennějším, co měl.*

Přeji vám všem požehnané Vánoce.

+ *Vojtecha Cibula*